

Бодљикаво Пресе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III
ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА
Претплату прима «Пресе» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.
Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 11 ДЕЦЕМБРА 1943

БРОЈ 107 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ГОВОРНИЦИ СА „КРАТКОГ ВАЛА“

GRILL-ROOM
ROGALD
BAR

ЗЛАТОПЕР: — Слушај ти Јукићу, напили смо се, а морамо да одржимо на радију лекцију Србима.
ИЛИЈА ЈУКИЋ: — Па шта, а када смо били трезни! Зар се то види кроз радио!

САД ПРЕТСТАВЉА НОВА ТРУПА - МОША СРБЕ ТУ ЗАСТУПА

Предали својсто другоме...

— И постали досадни просјаци з италијанским столом.

У престоном граду Персије, на брегу
Где се разне гује и акрепи легу
Где је многом краљу натопљена земља
Рандеву заказа диктатор из Кремља
Черчила је позва по бежичној траци
А Рузвелт је дошо на дрвеној штаци
Састали се тајно, ал без резултата
Од подвале сваки плашио се бата
Па кад видли да се сложити не могу
За идуће лето одложили слогу
А свету су рекли да је све у реду
Време је да они један другог једу
Све се свело на то да су та летења
Требала да буду због личног виђења
Јер Рузвелт је до сад, по старој навици
Стаљина видео — ал само на спици
И тако је било цабе подворење
Није им помогло ни лично виђење
Тек ће сад настати из потаје врење
Међу ортацима наступиће трење
Код овог састанка велика је мана
Што слога не рађа усред Техерана.

Са фронтова ништа, рат се и не води
Блеф, обмана и лаж сада су у моди
И једина корист од ове подвале
Јесте да блефови сад више не пале
Цео свет је видо што се овде збива
Сваки од њих хоће муле да ужива
И сада ће опет, после сваке шетње
Да полете лажи, трикови и претње
Стрчаће се за час велики и мали
Сад је важно само: ко ће да подвалм.

Скупило се друштво, има разних фела
Ко фирма им служи списак грозних дела
Пљачке и убиства, вешања и грозе
По српским леђима хоће да се возе
Вођа им је Рибар по имену Јуда
Што по овој земљи правило је чудо
Био и депутат, после адвоциро
Ал увек је масне синекуре биро
С њима је и Суља што је Србе клео
И распон из Крулја што је све варео
Коме је за фруштук и буренце кратко
И Владица мали наше дете слатко
Што је „Политике“ био вајни газда
На ауту, весо седео је вазда
А као челника овог друштва лоша
Ту је и Пијаде по имену Моша
А да баш комична испадне им шала
Ти Јосипа Броза — хоће за маршала
Да зачину ову неозбиљну причу
Чак из Сплита града узели су чичу
Који Србе мрам као вукодлака
Као дипломата Јосип је Смодлака
Ту је Августинчић, комуниста стари
И он српске хоће да уреди ствари
И то лепо друштво, од горега гори
За српску слободу хоће да се бори
И ко прву меру, док се не залепи
Хоће прво српски народ да истреби
Узалуд им мука, само цабе глуме
У ове подвале Србин се разумо
Па кад узме метлу и смрдљиву мотку
Целом овом друштву уредиће шотку.

дан је све скупља режија од ове екскурзије зато ортаци и не журе.

МЕСТО ПЕНЦЕРЛИЈЕ

Лондон, децембра. — Антони Идн је изјавио пољским

емигрантима да Атлантску карту могу употребљавати место хартије пенцерлије, пошто у овим зимским данима може да им шкоди промаја.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ШТО ЈЕ БАБИ МИЛО...

Лондон, децембра. — Претставници стране штампе посумњали су у Рајтерову вест о демисији фон Рибентропа и том приликом, претставник Рајтера одговорио им је:

— Омекла нам се грешка, пошто смо се истрчали и јавили вест коју смо сањали. Како да се курталишемо ових ружичастих снова, кад нас стварност притискује као мора.

АМЕРИЧКИ ПРОСПЕРИТЕТ

Тангер, децембра. — После демонстрација гладних у Мароку, и после хапшења две хиљаде демонстраната, Ајзенхауер је по целом Мароку излепио плакате с овим текстом:

— Мароканци, ми смо вас ослободили од великог зла! Пошто сте до сада претоваривали ваше стомаке, ми смо одлучили да вас ослободимо те ваше рђаве навике и зато смо вам купили све намирнице. Од сада ћемо се ми бринути за ваше здравље. Видећете како американски систем делује. Зато треба да сте нам захвални и да верујете да ћемо вас, ако буде потребно свући — до толе коже.

НАСЛЕДНИК КРАЉЕВИЋА МАРКА

Каиро, децембра. — Пошто је крајње време да Срби произведу новог легендарног јунака, као на пример Краљевића Марка то се познати расни Србин и колено-

вић, Моша Пијаде, неуспели сликар, новинар и несуђени српски Лењин, решио да се жртвује и сада по босанским гудурама води борбу. Али не са Мусом Кесеџијом, већ са српском сиротињом која је од њега пропиштала.

ОТКУД ТО!

Лондон, децембра. — Лондонци, који седе као благодетијанци у Каиру, најзад су проговорили али касно. Две и по године их уверавају из Србије да се око Тита окупља једна терористичка међународна банда у којој готово и нема Срба, али они веле: „Јок, то су ослободиоци“.

Сада, када Тито хоће ово благодетијанце да најури они увиђају да су то терористи и насилници.

ЗАГЛАВИЛИ У БЛАТУ

Москва, децембра. — Стаљинова офанзива била је натоварена на рабаџиска кола — али кочијаш се добро напио вотке па је заглавио кола у блато...

ЦАБЕ ТОЛИКИ ПУТ

Чунг-Кинг, децембра. — Госпођа Чангкајшек је изјавила човинарима да су врло лепо путовали до Египта и тамо видели да је Нил иста река као Јанг-Це-Кијанг, само има мање воде.

СКУПА РАБОТА

Алжир, децембра. — Поред афричке обале свуда вири из мора олупине потопљених транспортних и ратних бродова који су пошли за Италију али су стигли — на дно мора. Сваки

Етишрам

Рузвелт опет тужно стење
Правио је поклоњење
Чак у Техеран
Ђурђијанац са Кавказа
Саслушо је море фраза
Па поквари план.

Прсну америчка сила
Код острва Бугенвила
Оде у талон
Офанзива ко рак гура
Све је против Мак-Артура
Фалш — Наполеон.

Сад за Србе нове наде
Заступа нас баш Пијаде
И то лично Моша!
Ко помаже друштво ово
Сам је себи оков сково
Јер ће бити — Тоша!

Било блефа, било приче
Ал се Божић већ примиче
Све оде ко дим
И ортаци на дну чизме
Преживљују катаклизме
Све им даље Рим

Он пуштурује, али без повратка

— Дај ми једну карту за Алжир!
— Тамо и натраг!
— Не, само тамо, пошто тамо и остајем.

Преглед Стране

НЕЖЕЉЕНЕ ПРОМЕНЕ

Енглески лист «Дејли Експрес» кука и јадикује, како је прошао и новембар, а није се догодило чудо невиђено, као што су обављале све савезничке радиостанице. Све је остало непромењено, једино што се променило расположење енглеског народа, који је још једном искусио пропагандни блеф и од сада ће још мање веровати својим рођеним политичарима.

Дакле, ипак је било неке промене и ако за Англоамериканце — нежељене.

НЕРЕШЕН ПРОБЛЕМ

Према писању енглеског недељног листа «Најтинт Сенчерик», који опет цитира излагање пољског емигрантског листа «Пољска Варчаца» у болшевичким «радним логорима» налази се 36 милиона људи.

Оволико робова дала је само Совјетска Унија, а колико ли би могла дати тек Европа, коју болшевици намеравају да «ослободек».

ПРСЛА ТИКВА

Њујорк, децембра. — Посло Техеранског састанка настало је думњавање шта да се објави као резултат па је решено да се изда коминике да је «претседника одушевљен лепотом ношње у Персији».

Али зато Енглези објављују да је тамо отпевана песма: «Копарну-Панићу сами себе заплићемо...»

Професор Паметњковић прича својој жени:
— Знаш ли Булијо што сам имао диван сан!
Нашао сам се у старом Риму, а Цицирон и Цезар
су моји ђаци. Са задовољством сам обојци дао
слабу оцену из латинског!

— Како ти је ташта, Перо!
— Није добро. Она се боји да ће умрети,
а ја се бојим да ће остати, па' зло са сваке
стране!

— Ето, ти опет седиш по цео дан у соби и
читаш љубавне романе.
— Не, тата, напротив, ова књига говори о је-
дном брачном пару.

— Од како долазе господа из вароши да
нас сликају, овај наш мали је постао страшно
убражен.

РЕКЛА
КАВАЛА

ДА СПАСЕ СИТУАЦИЈУ

У позоришту даје се премије-
ра неког младог писца. Први чин
је прошао без одушевљења пу-
блике. Једва се чуо по неки ап-
лауз. Други чин је наишао на
још хладнији пријем.

За време паузе после другог
чина један критичар добаци ди-
ректору позоришта у пролазу:

— Имам сјајну идеју, како да
спасете ситуацију...

— На који начин?

— Па једноставно играјте тре-
ћи чин из једног другог комада.

✱

СЛЕПАЦ

— Ви сте лажни слепац, ја то
знам!... каже један господин про-
сјаку.

— Кад видим такву главу као
што је ваша, заиста жалим што
нисам слепац!... одговори му овај.

✱

РЕТКО ПОШТЕЊЕ

Неко је нудио пса на продају.
Купац га пита:

— Ама да ли је овај ваш пас
веран и поштен?

— Савршено веран и поштен!
Можете му слободно и новчаник
набити на њушку, па вам ни па-
ре неће узети!

✱

КО МУ ВЕРУЈЕ

На улици се играло лопте не-
колико дечака. Нехотице један
од њих баца лопту у излог и
разби га. Дечак се даде у бек-
ство али га трговац достиже и
повика му:

— Шта си то учинио, неваљал-
че?

Знаш ли ти да ћеш стакло мо-
рати да платиш?

— Знам!

— Па зашто онда бежиш кад
знаш?

— Журим се кући по новац.

✱

ПОГОДИО

— А колико сте вас двоје у
браку, упита неко млади пар
посетилаца.

Муж: — Нема још година.

Жена: — А зар се то не при-
мећује?

— Па држите муф у крилу го-
спођо!

✱

ЛАЛИНО ПОДНЕ

Лала долази напит око 5 по-
подне са друговима. Жена га
сусреће: „А зар се сад долази
на ручак?”

— Кад ја дођем онда је подне
одговара Лала.

✱

— Јоцо, уста су ти прљава, па
иди да се умијеш.

— Ја мислим да су то бркови
који ми ничу мама, рече мали
лењишак.

Много сам писао у животу али
још никад нисам имао овако
тешку рубрику. Шаљив је лист
па треба написати нешто шаљи-
во а чим се тако нешто пише чо-
век мора да замери по неком јер
наш свет воли да се шаљи — али
само на туђ рачун. Па и ја ни-
сам сраскида да се нашалим на
туђ рачун јер лакше видети у
туђем оку трунку него у свом
— греду.

Највише ми боду очи наше
даме, које ни за живог Бога не
би пустиле сељанку или радницу
у собу ај амо ли у салон, њима
сирди сиротиња и скромност али
су оне зато против „покварено-
сти и неправде“ у нашем дру-
штву па зато симпатишу левица-
рима. Пуна су им уста лепих ре-
чи и фраза о једнакости и прав-
ди али зато оне не дозвољавају
да служавка добије повишицу а
још мање да искористи свој не-
дељни одмор. Неки мисле да то
долази отуда што се тим нашим
монденкама допада теорија о
слободној љубави коју заступају
левичари али ја скромно мислим
да је по среди мода јер те наше
помодарке одавно су спровеле
у праксу теорију о слободној
љубави и несметано држе и ме-
њају пријатеље на очиглед цело-
га света. Али треба наћи тему
за разговор, треба бити интере-
сантан и зато и те наше даме, ко-
је нису прочитале ниједну књи-
гу, које не знају ништа под ми-
лим Богом осим уметности шмин-
кања, покера, ремија и адреса
монденских кројача и кројачица.

✱

Много добар
човек

— Ма, Бога ти, Симо, реци ми
поштено: је ли Вићентије, она-
ко, знаш добар човек? Ти га бо-
ље познајеш од мене, а потреб-
но ми је знати о њему нешто
сигурно.

— Вићентије, велиш? Како да
није! Много добар човек; ако ти
пљуне у авлију све ће ти коко-
ши поцркати!

✱

— Учитель пита: Зашто су ри-
бе неме?

Деца не одговарају.
— Промислите мало, храбри их
учитељ.

— Е, господине, покушајте Ви
да говорите када вам је глава
под водом — одговори најзад је-
дан малишан.

✱

ПО НУМЕРИ ЦЕНИ СНАГУ

Један мали дечко улази у пу-
церај и каже:

— Тата се веома љути што сте
послали кући прљаве крагне и
поручује вам да ће доћи овамо
и да ће вас премлатити...

— Који број крагне носи твој
тата? — упита власник пучераја,
— 36.

— Но, онда му поручи нека са-
мо дође.

✱

Станодавка младићу који же-
ли да узме собу:

— Имате ли пса, мачку, кана-
ринку, радио, грамофон...

— Немам, али се ипак плашим
да ми нећете моћи издати стан.

— Зашто?
— Зато што имам једно налић
перо, које шкрипи за време пи-
сања.

НАШИ КРАСОВИ

Тресто малог Јовице

е блате сто је овај Свет поквален то нигде нема. Ето овај мој дуг тоса доса код мене и заво ме да се сигламо покела и ја Отиса а он ма опељесија а после Сам видио Да су калте малкилане, ја се наљутио и лазбио му нос а он ми каже да је његов тата малкило калте за своју палтију а он Тео само да плоба да ли његов тата нешто зна ал ја Сам клив јелбо сам га ја уцио да сигла покел он је ланије знао само фалбуле и ајнц а ја тео да га изладим и Сад ми се то десило. бас не тлеба бити добал. ето и тетка цана стладала због њене доблоте јелбо је плистала диде са цика миту у биоскоп Па је он после дово куци и сада мола да леви код куце а један цика доктор јој наплатио Двајес илјада да поплави ствал а цика мита се Плави луд.

стлина олга исла у панцево па тела да свалцује путел и метла у недла ал они је уфатили и сад кука јелбо јој није зао за путел вец сто је умастила нову аљину

Равајло се разочарао

бије ја Јопет код оне врајле сфарбану косу и Прописно се истрошио и она ми каже да ме беганише И да ће бидне свашта и Ја однио читаву крмећу полутку и качицу сира кад Одем једно јутро а код Ђе један сграо цамлер и пију кафу а она ми каже слуша бре равајло немо да улазиш ко у мејану ја сам фамилијарна женска И због зато немо да ми Доеаћиваш а Ја јој подвикну да ми врће намернице ал она јопет каже то си Платио за коцак и оће бити неће бити мене најурише ка глугу кучку јербо неће људи да им се смеће и ја изаћек на сокак и Почо да лућам цадом Кад на једну пијаци изаће Једна женска и пита оћеш ли бре буразеру да купиш једну пицаму оћу сестро кажем јој ја Само не знам што је то а она каже то је аљина за спавање а може ли То да се носи По сокаци и онако да кажеш на њиву а она каже да може и Тако се ми нагодимо за Транпу ал Ово нека заузимљива женска па ја уфатим свезу сас једну округлу ка љуфте и ту се закачим и Сад јопет мора да вучем намернице и мрс а Њојзи све мало и само каже донеси још ланка а Ја видим да је варенција ал шта могу кад сам се заћорио. биће Да сам попио неке беленџуке јербо то није без ништа.

ал јопет Сам сам крив јербо ми Зинула ала да живим Госпоцки и да спавам у меко а мој ћаћа спавао у вајату Па није имо ни губер а Јопет је био први домаћин у срезу ал њему била доста моја нана а ја оћу ове го спокке беле и румене што се мацкау и лацкау Па сам моро да наићем на Руду и на неки што ко веле валцификат ал бар спавам у прецобље и горим јелек-

била влущина па се путел истопио. Ал ако све јој мало има толике пале и све оце нешто испод луке и јевтино. тата каже Да је то бозја казна али ја мислим да то тата каже зинат јелбо је она тузила тату сто је плодо њен плстен а пале потлосија има само јос једна новос за госпа јелу сто је иела у јагодину Па кад се влацала било много света у возу и њој падне на главу колпа са јајима Па је куци стигла зута ко кинез а капут је јос зут и од блуке не сме нигде диде па све глди тросалинце да су они кливи јелбо су влсили плетлес у возу па је тако пала колпа.

то би било све само ме стла да ме Бога не казни сто сам се плицестија а нисам постија ал моја бајка стана Каже да то ладе и попови али за њи је лако јелбо они имају плотекцију на небо па им је лако а ста цу ја да ладим када сам се боги замелија јос лане када сам плодо икону да би исо на тлке.

вас јовица

трику а не да ми смрди она гас ал јопет много му се скупо фаћа како бре излазе на крај ова господра То ми не Иде у главу јербо за све треба да се дреши кеса априкод никакав зато ћу морати ово да манем и да се врћем у село јербо сам се много истрошија

решија сам да турим оглас у новине и да се Понудим код неку онаку задружну а Инокосну да је испомажем али да ми се не фаћа скупо јербо све бре оће паре и намернице а то му се много фаћа

ваш равајло

КОНКУРЕНЦИЈА

— Ви ми предлагате овај лек за косу. А зашто сте онда ви ћелави?

— Зато што употребљујем водицу мога конкурента, да бих доказао целома свету да његов лек не ваља!..

ЊЕГОВА ЖЕЉА

Мата и Стева враћају се мртви пијани из бербе.

— Знаш ли Мато, вели Стева, желео бих да сам већ код куће и да ме је Лела већ изгрдила што сам пијан.

— Е, та ће ти се жеља испунити, али моја никад, одговара Мата и брише сузе.

— А, шта би било?

— Па то је брате мој, да година дана има бар три месеца октобра и три бербе, а то видиш не може бити.

✂

— Маро, када будеш моја жена нико неће смети ниједну длаку да ти дотакне.

— Шта! Зар мислиш да ми не допустиш да идем ни на ондулацију.

ЛАЛА У БЕОГРАДУ

Застали Јоца и Панта пред Народним позориштем, читају позоришни плакат и ишчуђавају се:

— О, мај, ала су људи ови глумци, рећи ће Панта.

— А зашто Панто?

— Па ето читај данаске играду једно парче од комада, а ево овде „други део се догађа пет година доцније“. Како, рецимо ја и ти можемо да чекамо пет пуних година па да видимо крај, кад већ сутра морамо да се вратимо кући.

— Па мани, и Панто, не зову се они цабе комедијаши.

✂

НИЈЕ КРИВ

Мали Перица се увек свађао и тукао са својом млађом сестром. После једне туче обрати му се мајка:

— Перице, то није лепо, и ја нећу више да трпим ту свађу.

— Нисам ја крив, ти си, мама, крива,

— Зашто?

— Ти примиш све што ти рода донесе.

✂

— Децо, говори учитељ, застава је знак поноса, части и победе. Шта осећате и шта видите када се лепрша застава?

— Видим да има ветра — одговори један дечко ни мало идеалиста.

—

Мала Вида на Бадње вече упућује своје жеље Божић-Бати:

— И молим те, донеси ми бицикл, радио и грамофон!

— Зашто толико вичеш, упита је старија сестра, Божић-Бата није глув!

— Знаш, да он није, али тата јесте, одговори мала Вида.

И БЕЗ ТОГА!..

Судија: — Јели истина да сте рекли г. Сими да је лопов и разбојник.

Оптужени: — Јесте, све сам тако рекао.

Судија: — Али можете ли и јесте ли му дали написмено!

Оптужени: — Нисам, он ми је и без тога веровао!

— Драга мама, желим само да ти се јавим. Баш сад је Вера родила близнаке. Мушкарци. Други пут више, твој син.

— Данле ти си овде због двоженства! Па зар ти није била једна жена доста!

— Јесте, али сам ја хтео да буде и лепа, и добра и паметна, а то нисам могао наћи у једном примерку.

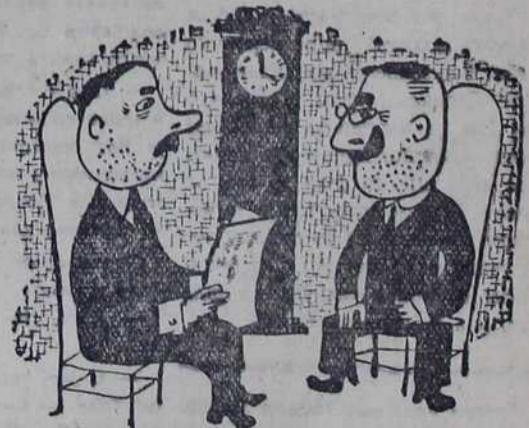
Кад је зубар заљубљен

— Не, не могу! Срце ме боли, кад у овим слатким устима морам да шарам бургијом.

✂

РАЗУМЕЛИ СЕ

— Кад легнем да спавам ја подметнем новчани под главу.

— Ја никад не бих могао тако високо да спавам.

ВИТАМИНИ А В С

БОЕМСКА ПОСЛА

Симпатични београдски боем др. Љуба, звани Марва (иначе ветеринар) једне зимске ноћи изневерио је своје стално кафанско друштво у Скадарлији, извакао се кришом са седељке и отишао кући, са чврстом намером да се бар ове ноћи прописно испави.

Око 2 часа, по поноћи, отпоче у његовом претсобљу звонити телефон — непрекидно. После ућорне, дуге звоњава дође и јави се служавка.

— Је ли код куће господин доктор? упита непознати глас кроз жицу.

— Јесте, али он је како уморан и сада чврсто спава. Зато не смем да га будим, него ако желите нешто кажите мени.

— Молим вас одмах га пробудите и позовите, неизоставно! Ствар је врло хитна, важна и поверљива.

Стешком муком служавка пристаде, оде, пробуди доктора и саопшти му дословно све. Сањив мамуран и љут он се једва извуче из угодне постеле и дође на телефон.

— Шта је? Ко зове? Какав је то начин: будите ме, неизоставно, у ово доба ноћи...

— Али господине докторе, мољутите се! Молим вас да што пре дођете јер ће само ваша помоћ спасти једног племенитог створа! Наиме разболео ми се коњ, и да није у патињу најскупли коњ у Београду — сигурно вас не би звао тако хитно, у ова доба и по овој чичи.

— Охо, помисли у себи доктор Љуба, кад је реч о таквој коњу — ту ће свакако пасти и богат хонорар.

— А од чега се разболео? упита он знатно блажијим тоном.

— Не знам ни сам. Питао сам мало час дежурну апотеку шта да радим и они ми препоручише да не предузимам ништа док не зовним вас, као најбољег специјалисту. Зато молим вас пожури-те, одмах кола и хајдете. Што се тиче награде за ваш труд разумљиво је да нећу правити никакво питање. Очекујем вас, дакле, овде пред дежурном апотеком или не, чекаћу преко пута, пред зградом Народног позоришта, пошто је тамо светлије и заклонитије.

— Добро, добро, убрза доктор. Одмах ћу поћи, довиђења. Али — и таман се он сети да за сваки случај прибележи ближу адресу, кад се веза прекиде...

Ипак, не двоумећи се дуго, он се обуе, улрпн своју ташну са инструментима и изађе на улицу. Напољу је звиждала најљућа београдска кошава а од мрзаца пуцало и дрво и камен. Када се увери да у близини нема ни трагра од неког превозног сретства Љуба Марва подиже још боље јаку од капута, натуче шашир на очи и крену са дна Дорћола, узбрдо, ка Позоришту.

После десет минута сав задихан и знојав он стиже пред Позоришну зграду. Осмотри лево, десно — али нигде живе душе. Поче цупкати по замрзлом снегу, освртати се, ишчекивати — али опет нигде никог. И кад је већ помислио: да није по среди можда нека неукусна шала, пред

њего испаде један од оних малишана који су у предатном Београду продавали кикирики и шећерлеме, по ноћним локалима. Дечак му готово гурну у руку комадић беле хартије исписане оловком и без речи отскакута снежним тротоаром низ Скадарлију.

Доктор брзо разви хартију и прочита:

— О, племенити створе! Што си се тако узнемирио? Приђи слободно ближе и, као што си обећао — помози овоме мом коњу а твоје сабрату.

Књаз Михајло Обреновић.

Кажу да после овога случаја др. Марва недељама није силазио у Скадарлију, нити му је ко од кафанских другова смео да изиђе, за то време, на очи.

Благајнички изговори

— Забога, Мирко, зашто си тако блед?

— Зато што пуних шест месеци висам излазио напоље...

— А шта ти је фалило?

— Фалило ми десет хиљада динара иза касе.

✱

Два пријатеља се срећу на улици.

— Како то изгледаш, побогу човече?

— Да, да, уздисао је други, моја жсеена спрема за утакмицу у кувању.

— Па... Вежба се, брате, сваког дана, а ја морам све да поједем.

Деда: — Шта мислиш Јовице, кад би отишли у радњу са играчкама ту би видели пуно лепих ствари!

Унук: — Па могли би, ако ти то чини задовољство.

ВИЛХЕМ И ЊЕГОВ АЋУТАНТ

ВИЛХЕМ И ЊЕГОВ АЋУТАНТ

Немачки цар Вилхем I, необично је волео позориште и кад год му је време дозвољавало, увек је одлазио у своју ложу у берлинском државном позоришту. У његовој пратњи обично се у таквим приликама налазио његов ађутант Макс, дворски ловац. Једног вечера комад се ужасно растегао. Ађутант је ожеднео и за време другог чина изишао је из ложе и отишао у други ходник до бифеа да попије чашу воде, али наишавши ту на једног свог познаника задржао се мало с њим у разговору.

Међутим цару се позоришни комад није свидео и он наскоро устаде и напусти ложу. Али ађутант Макс ниоткуда се није појављивао. Према дворској етикетници кочијаш није смео да силази с кола а сам цар није смео да отвори врата од кола.

Ни мало нервозни цар је шеткао као пред позориштем док је, средом неко то приметио и брзо известио Макса да цар чека на улици.

Зачуђени ађутант брзо дојури цару и поче се извињавати на све могуће начине.

— Не говори много! Одговорио је Вилхем I, својим уобичајеним лаконским тоном. Колико пута си ти на мене морао чекаати? Могу и ја тебе једанпут да сачекам Хајдемо!

ИЗЛАЗ

Када је Росини дошао у Беч, изразио је у једном друштву жељу да посети Бетовена. Само се плашио да се неће моћи споразумети са глумим мајстором. На то му добаци кнез од Лињија:

— Па тада ће господа морати измешати ноте.

ИНТЕРЕСАНТНО

ВРЛО АКТУЕЛНО

ЗАХТЕВАЈТЕ ОД ВАШЕГ КЊИЖАРА ОВИХ ДАНА ИЗАШЛЕ АКТУЕЛНЕ КЊИГЕ:

		Дин.
1 А. Е. Јохан	Земља без срца	80.—
2 Пол Мусе	Оптујужем	100.—
3 Свен Хедин	Америка у борби континената	70.—
4 Колин Рос	Западна хемисфера	100.—
5 Линклејтер Ерик	Жуан у Америци	100.—
6 Г. Вирзинг	Тражи се непријатељ	50.—
7	Тако је дошло до рата	12.—
8	Секрет Сервис	20.—
9	На живот и смрт	12.—
10	Владавина стараца	5.—
11 Џемс Берглинд	Иза кулиса Беле куће	40.—
12 Ерлинг Бахе	На падинама Атласа	60.—
13	Влада у бекству	12.—
14 Конрад Барч	Видео сам Москву	30.—
15 Јохан Лерс	Јевреји иза Стаљина	6.—
16	Албион полази у рат	30.—
17 Мартин Пазе	Стаљин у светлу штампе и карикатуре	50.—
18 Џон Емери	Енглеска и Европа	20.—
19 Ф. Хартнагел	Амазонке са Бродвеја	70.—
20 Вегециус	Приручник за кафанске стратега	50.—
21	Трагикомедија Жоржа Мандела	6.—
22 Георг. Павловић	Под шестокраком звездом	40.—
23	Севастопољ	36.—
24 А. Ф. Бориес	Атлантук	15.—
25 Винстон Черчил	Мој савезник	30.—
26 Т. Х. С.	Европа против Европе	6.—
27	Весели алманах	20.—
28 Вилхелм Шајдер	Ко је убица!	40.—
29 Лудвиг Штрац	Завера на Босфору	40.—
30 Х. Г. фон Цобелтиц	Њена победа	50.—
31 Р. Кравченко	Аљина љубав	25.—
32 Курт Криспиен	Пуцањ на балу распродато	15.—
33	Глас бољшевиизма	4.—
34 А. В. Кригер	На трагу тигра сабљаша	15.—
35 Ханс Михаел	Ловци глава распродато	15.—
36	Побуна на Фламину	12.—
37 Курт Ридл	Сусрет са Маорима распродато	12.—
38 Др. В. Хофман	Животни простор или империјализам	12.—
39 Ј' Р. Георге	Јеврејин Зис	40.—
40 Ханс Дитмер	Улога немачких сеоских задруга у пољопривреди	8.—
41 Х. Баке	Независност европске исхране	10.—
42 Х. Х. Болер	Старање о немачком занатству	10.—
43 Лидија Рајмер	Породица у Новој Немачкој	10.—
44 Др. Х. Бенте	Немачка сељачка политика	10.—
45	Како путује немачки радник	10.—
46	Положај немачког радника	10.—
47 Валтер Херберт	Револуција европског сељака	12.—
48 Е. Моравац	Рат на Истоку	4.—
49	Био сам заробљеник у Офлаг XIIIБ	5.—
50	Алманах српске омладине	20.—
51	Наши у заробљеништву	10.—
52	Исток у Новој Европи	8.—
53	Лепота рада у Немачкој	15.—
54 Ханс Стен	Јунаци под заставом сунца	50.—

Ако Ваша књижара жељезу књигу нема, можете исту набавити непосредно од издавача:

„ПРОСВЕТНА ЗАЈЕДНИЦА“

Београд, Косовска 39/III — Тел. 24-822.

ВРЛО АКТУЕЛНО ИНТЕРЕСАНТНО

ЖИВИ СЕКИ в е с е т и

Малом Влади: Имењак си великог стрица који се сигурно преврће у гробу, ако види где си забасао.

✱

Српкињци: Шта имаш да се бринеш када у име Српкиња говори чистокрвна Шумадинка — Паулина Лебл-Албала.

✱

Незнаоном Јунаку: Сада је утврђено ко си. Сад више ниси «незани» већ Моша.

✱

Каријеристи: Ништа ти не помаже што се пренемажеш и улизујеш. Изврши што више злочина и превара као распоз Зачевић из Крупња па ћеш сигурно направити каријеру.

✱

Рентијеру: Сад бар знаш за кога си «навијао» за Мошу Пијаде и Јосипа Броза.

✱

Разочараном: Твоја љубавна авантура је тако обична да од ње не може да се направи ни оглас у новине.

✱

Гимназисти: Биоскоп је лепа ствар али када је у вези са кулуком онда је и — романтичан.

ПАМЕТНА ЖЕНА

Завидљива познаница: — Ваш муж по цео дан шета, и свуда остави по мали део срца.

— Шта ме се то тиче! Преко дана свуда остави по мали део срца, али што је најважније, увече ми донесе потпуно и читаво, одговори паметна жена.

БУДИ ИСКРЕНА

— Сутра је рођендан мога вереника. Чиме да га изненадим!
— Кажи му искрено колико имаш година.

Белој и руменој: Када ти је већ Бог дао да си «бела и румена» шта ће ти помада осим ако нећеш преко хлеба погаче или се пак лажно претстављаш па ниси «бела и румена» већ жута ко лимун.

✱

Боби: Верност је предатна роба зато је не вреди данас тражити.

✱

Лидочки: Муж је само онда добар ако претставља сигурну фирму пошто је, без протоколације, рад отежан.

✱

Соки: Жуљеви су обична појава зато их не треба ни склањати јер само забушанти немају жуљева.

✱

Дарки: За косу је добар шампон а ако њега нема онда се може да употреби и вода у којој су скуване мекиње.

✱

Дицици: Кад ти је оставио ствари и накит шта жалиш за њим. Лако ће се наћи други да то уситни.

✱

Мими: Досада ће нестати ако пет-шест дана чекаш пред неком дрваром, од ране зоре па до мрака.

КОНТРА

— Госпде Ђоже, па ти си однела снајдеру штоф за фотељу, а тапетару штоф за одело!

О женама и љубави

Има жена које целога живота носе букет шарених особина, од којих никад ниједна не увене.

✱✱

Љубав је једина могућност да мушкарац освоји оне жене које се новцем нем огу купити.

✱✱

Љубав ствара од немогућног — могућно.

✱✱

Љубав која почиње лажима завршава се увек истином.

✱✱

Јачина пољупца заљубљене жене није мерило за њену искреност.

Руменило стида постоји само на светлости. У мраку се невиди.

✱✱

Љубав без праштања је срце које не куца.

✱✱

Ко пати од прве љубави, има бесане ноћи. Доцније, кад се човек навикне на љубав — он за њу неће да жртвује чак ни своје поподневно спавање.

✱✱

Љубав је најпре опијум, затим мед и најпосле — јед.

✱✱

Кад се мушкарац разочара у љубави страда само лице. Кад језгро,

се жена разочара — страда цела њена околина.

✱✱

У љубави рачун почиње да влада кад разум угуши глас срца.

✱✱

Неки људи воле срцем, неки разумом, неки повчаником, неки само страстима. Али и срце и разум а нарочито повчаник морају притом бити пуня.

✱✱

Има женских осмеха који су скупљи од женских суза. Али ни једно ни друго никада није јевтљиво.

✱✱

Жене су сребрне љуске, у које мушкарци уносе — знатно

УСКРОРО ИЗЛАЗИ

»ВЕСЕЛИ АЛМАНАХ«